

Forslag, men der haves paa den anden Side hos Regjeringen ikke noget særligt Duffe om ligeoverfor Thingets modsatte Duffe at holde paa, at disse Lovforslag ikke blive samlede i eet. — Hvad de Bemærkninger angaaer, der faldd fra den sidste ærede Taler, da vil han lettelig forstaae, at det ikke er mig muligt i dette Diehfil. at gaae ind paa Detaillen af, hvad han i flere Retninger anførte. Dertil har jeg selvfølgelig ikke de paagjældende Indberetninger, som jeg har tilladt mig at tilstille Udvalget, tilstræffelig in mente. Den ærede Taler anerkjendte jo iøvrigt, at der idetmindste af mig, efter det Kjendskab, som jeg kan have til den Slags Forretninger, er gjort, hvad der kunde gøres, for at tilveiebringe saa godt et Skjøn som muligt over, hvad der behøvedes til Contoirudgifter ved de paagjældende forskjellige Embeder. At et saadant Skjøn selvfølgelig kan være feilagtigt, og at det er meget vanskeligt at begrunde et Skjøn's Rigtighed ligeoverfor et andet og modsat Skjøn, der afgives af et Udvalg, nedsat her i Thinget, der bestaaer af Folk fra forskjellige Steder, som tildeels kjende Beskaffenheden og Størrelsen af de forskjellige Forretninger, hvorom der her er Tale, anseer jeg for en Selvfølge. Jeg troer, at det ligger i Sagens Natur, at det er overordentlig vanskeligt for nogen som helst Justitsminister i deslige Sager imod et bestemt Skjøn fra Udvalgets Side at fordre sit eget Skjøn absolut foretrukket af Thinget. Det er en Selvfølge, at der kan være Tilfælde, hvor man maa mene, at Udvalget er gaaet saa vidt i en anden Retning, at Ministeren bør forsøge paa at faae sin Mening sat igjennem, men i Reglen, og navnlig, naar det gjælder om mindre Summer, troer jeg ikke, at dette vil være til nogen Nytte eller Gavn enten for Sagen eller for de paagjældende Embedsmænd. Men jeg kan ganske vist ikke rigtigt forstaae, at det ærede Medlem efter den Opfattelse, som han havde af denne Sag, ikke har fundet det rigtigt at stille Forslag — ikke til nogen Forhøielse udover det, som er forlangt fra Ministeriets Side, men — om at lade det forblive ved, hvad der er foreslaaet af Regjeringen. Dette har han ikke gjort med Hensyn til det Embede, som han særlig har fremhæ-

vet, nemlig Embedet som Bysskriver i Svendborg samt Herredsskriver i Sunds og Gudme Herreder. Med Hensyn til det nævnte har Regjeringen foreslaaet en væsentlig Redskættelse i det Beløb, der var blevet opgivet at være anvendt i de senere Aar, en Redskættelse, som paa ingen Maade er begrundet i Hensyn til det Folketal, eller det Antal af Tønder Hartkorn, som fandtes opgivet i Bilagene til det Lovforslag, der senere udkom som Lov under 19de Februar 1861, men derimod — hvad der ogsaa staaer i Motiverne — i den Omstændighed, at den tidligere Embedsmand i Embedet noiedes med et mindre Contoirhold, nemlig kun een Fuldmægtig og een Skriver, imedens den nuværende Embedsmand har anseet det for rigtigt at holde to Fuldmægtige og een Skriver. Den ærede Rigsdagsmand, som jeg flere Gange har hentydet til, meente, at dette kunde være meget rimeligt, da der var forskjellige Arter af Fuldmægtige, og at det ikke kom an paa, hvormange Fuldmægtige der holdtes, men derimod paa, hvormegit de fik i Løn. Jeg troer dog ikke, at denne Betragtning kan gøres gjældende i fuldt Maal med Hensyn til egentlige Skriverembeder, medens jeg snarere vilde kunne tiltræde denne Betragtning, naar der var Tale om at sammenligne Skriverembeder med Herredsfogedembeder. Men jeg vil da netop ogsaa bruge dette som en Indvending imod de af den ærede Taler anstillede Sammenligninger mellem rene Skriverembeder og andre Justitsembeder med en mindre Befolkning, men med hvilke der tillige er forbundet Dommerforretninger. Ikke alene stiger Forretningernes Antal jo i disse Embeder langt mere i Forhold til Befolkningens Størrelse, men de fordre iøvrigt ogsaa større Kræfter, og man maa betale de Fuldmægtige dyrere, der skulle assistere ved Forretningerne. Jeg troer derfor ikke, at de Sammenligninger, som det ærede Medlem anstillede imellem Skriverembeder og andre Justitsembeder, hvormed der er forbundet Dommerforretninger, bethyde Nogetsomhelst ved Bedømmelsen af, om det Resultat, som man her er kommen til, er rigtigt eller ikke. Efter hvad jeg nu har anført, vil det høie Thing ikke kunne vente, at jeg, hvor Uoverensstemmelsen mellem Udvalgets